

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A.** zastúpeného JUDr. R. proti žalovaným **1/ C. 2/ JUDr. J.** zastúpenému Advokátskou kanceláriou **S. o zaplatenie 3 276 576,10 Sk s príslušenstvom**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 19 Cb 293/00, o mimoriadnom dovolaní proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2007 č. k. 6 Obo 306/05 – 616, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 8. apríla 2005 č. k. 19 Cb 293/00–564 sa **z r u š u j ú** a vec sa **v r a c i a** Krajskému súde v Trnave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 8. apríla 2005 č. k. 19 Cb 293/00–564 vyhovel žalobe a žalovaných zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 3 160 260,10 Sk istiny s príslušenstvom a náhradu trov konania. Konanie o žalobe vo zvyšku (116 316,-- Sk) zastavil potom, ako žalobca vzal v tejto časti žalobu späť. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca na základe zmluvy o dielo dodal žalovanému 2/ stavebné práce. Z ceny diela podľa zmluvy žalovaný zaplatil 90 % pri odovzdaní prác. Zvyšok ceny celého diela žalobca vyfakturoval, žalovaný ho však nezaplatil. Nebolo sporné, že v zmluve účastníci dohodli, že práce budú ocenené podľa cenníka O. pre rok 1995, resp. 1996 a nosný materiál bude ocenený podľa obstarávacích faktúr dodávateľov bez prírážky obstarania. Znalci Ing. C. a Ing. V. v posudkoch potvrdili správnosť fakturácie, až na rozdiel 30 706,-- Sk, resp. 116 316,-- Sk. Žalovaní tak neunesli dôkazné bremeno k tvrdeniu, že žalovaná čiastka bola nesprávne, resp. neopodstatnene fakturovaná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, rozhodujúc o odvolaní žalobcov, rozsudkom zo 14. júna 2007 č. k. 6 Obo 306/05–616, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Vychádzal z toho, že sa zmluvné strany dohodli o vykonaní diela, ktorým mala byť rekonštrukcia a nadstavba administratívnej budovy N. a zahrňovala výrobu, dodávku a montáž častí vymenovaných v zmluve a jej dodatkov. V zmluve sa dohodli, že platby za jednotlivé činnosti sa uskutočnia na základe predložených faktúr do 90% celkovej výšky z ceny predmetu zmluvy. Zostávajúcich 10 % bude fakturovaných konečnou faktúrou po odstránení prípadných väd a nedorobkov, zistených pri protokolárnom preberaní diela alebo jeho častí objednávateľom. Nie je sporné, že žalobca predmet diela plnil a cenu vo výške 90% vyúčtoval a žalovaný 2/ ju bez námietok zaplatil. Žalovaný 2/ písomne 15. augusta 1997 dielo prevzal spolu s dokumentáciou. Žalovaní až po vyúčtovaní 10% z celkovej ceny diela namietali rozpor účtovania ceny s dohodnutými podmienkami, hoci mal možnosť pred zaplatením ceny správnosť účtovania skontrolovať. Treba preto prisvedčiť, že neskoršia obrana žalovaných sa javí ako účelová so snahou oddialiť zaplatenie vyúčtovaného doplatku ceny.

K námietke žalovaných k spôsobu účtovania nosného materiálu pre montážne práce, odvolací súd uviedol, že podľa záveru znaleckého posudku žalobca nosný materiál účtoval bez prirážky za obstaranie. Zo skutočnosti, že žalovaný 2/ účtovanú cenu vo výške 90% uhradil a nespochybnil ju, vyplýva, že si overoval, či sú montážne práce oceňované podľa orientačných cien O. a ak niektoré práce v cenníku uvedené neboli boli oceňované podľa kalkulačného vzorca uvedeného v cenníku. Žalovaní v priebehu konania nepreukázali, že im žalobca neumožnil preverovať fakturované ceny. Obaja znalci, ktorí podali v konaní posudok, dospeli k záveru, že žalobca vyúčtoval cenu diela v súlade s dohodou o spôsobe tvorby ceny, obsiahnutej v zmluve a v súlade s cenníkom O.. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa, že obrana žalovaných je nedôvodná, neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že žalobca vyúčtoval cenu v rozpore so zmluvnými podmienkami.

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 1. augusta 2007.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal z podnetu žalovaného 2/ generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie

odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dovolaní uviedol, že v konaní bolo sporné, či žalobca fakturoval cenu diela v súlade s cenou dojednanou v čl. III. zmluvy o dielo. Podľa tohto článku zmluvy bola cena za dielo stanovená na základe cenovej ponuky. Cenové ponuky sa mali vyhotovovať tak, že práce a montážne práce mali byť ocenené podľa zoznamu smerných orientačných cien O., s. r. o. Ž. pre rok 1995, resp. rok 1996. Nosný materiál pre montážne práce mal byť ocenený podľa obstarávacích faktúr dodávateľa bez prirážky obstarania. Ak niektoré požadované práce nie sú uvedené v cenníku O., pri výpočte jednotkovej ceny sa použije kalkulačný vzorec uvedený v cenníku O. 1995. Žalovaní počas celého konania namietali, že cena diela nebola žalobcom stanovená podľa dohodnutých zmluvných podmienok. Na podporu svojich tvrdení predložili dokumentáciu, v ktorej na konkrétnej faktúre a rozpisu kalkulačného vzorca preukázal, že žalobca použil v rozpore so zmluvnou cenou nesprávne ceny, čoho dôsledkom bolo zvýšenie ceny diela. Uvedeným dôkazom sa žiaden z konajúcich súdov nezaoberal, nevyhodnotil ho.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal výlučne zo znaleckých posudkov. Znalec Ing. C. v posudku jednoznačne uviedol, že pri dvoch položkách stavebných prác sa mal pri výpočte použiť kalkulačný vzorec. Závery znalca súd prvého stupňa neúplne interpretoval, keď v rozsudku konštatoval len prvú časť záveru znalca, že stavebné práce, uvedené v cenovej ponuke, boli stanovené až na dve položky v súlade s cenníkom. Ďalšie závery znalca v rozsudku nie sú uvedené. Posudok znalca Ing. V. neobsahoval jediný výpočet, ktorý by potvrdzoval alebo vyvracal správnosť fakturácie. Prvú otázku znalec nezodpovedal vôbec a len konštatoval, že objednávateľ zaplatil 90% ceny, určenej v zmluve o dielo a je v omeškani so zaplatením zvyšku ceny. Jediným odborným výsledkom znaleckého posudku je záver, že rozdiel medzi vyfakturovanou cenou a cenou určenou podľa čl. III. Zmluvy je 116 316,-- Sk. Neúplnosť posudku nebola odstránená ani jeho dodatkom, v ktorom znalec len konštatuje, že cena nosného materiálu bola určená podľa obstarávateľských faktúr bez prirážku za obstaranie. Kontrola správnosti fakturácie je možná podľa predložených faktúr, ktoré dostal žalobca od svojich subdodávateľov. Súd však nemá potrebné odborné znalosti potrebné na to, aby posúdil, o aké materiály išlo, množstvo, jednotlivé ceny a či sa vôbec uvedené faktúry vzťahovali na predmet zmluvy o dielo, ktorá je predmetom sporu. Chyby

posudku, najmä jeho neúplnosť, rozpornosť a chýbajúce formálne náležitosti podľa vyhl. č. 263/1996 Z. z. neboli odstránené ani výsluchom znalca ani ďalším doplnkom posudku. Znalec v závere bez akýchkoľvek výpočtov, uvedenia konkrétnych položiek, na ktoré sa mal použiť kalkulačný vzorec a následné porovnanie s fakturovanou cenou, konštatoval, že cena výroby okien bola vypočítaná podľa kalkulačného vzorca.

Ani jeden zo znaleckých posudkov neodstránil pochybnosti o správnosti fakturovanej ceny. Konajúce súdy pri rozhodovaní vychádzali z uvedených znaleckých posudkov bez toho, aby ich hodnotili ako každý dôkaz, pričom prehliadli ich neúplnosť. Zhodne konštatovali, že žalovaní neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že žalobca cenu diela vyčíslil v rozpore so zmluvnými podmienkami. Dôkazmi, ktoré žalovaní predložili na podporu svojich tvrdení, sa v rozsudku vôbec nezaoberali, nevyhodnotili ich a nezaujali k nim stanovisko a nevysvetlili, prečo ich nepovažujú za relevantné. Uvedeným postupom sa súdy dopustili chyby v procese dokazovania, pretože nepostupovali v súlade s § 120 O. s. p. a nevykonali dôkaz, slúžiaci k verifikácii právne významnej skutočnosti, predstavujúcej znak skutkovej podstaty aplikovateľnej právnej normy. Za situácie, kedy rozhodná skutočnosť nebola preukázaná inak, ide o vadu konania, keďže taký nevykonaný dôkaz hodnotil postupom, vyplývajúcim z § 132 O. s. p. a vyvodil z neho skutkové zistenie, o ktoré oprel svoje závery. V konaní tak došlo k vade, ktorá podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. zakladá dôvodnosť dovolania.

Dovolateľ okrem toho poukazuje na nedostatky odôvodnenia rozsudku. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodnení rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O. s. p., dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Súčasťou práva na spravodlivý proces je nevyhnutná nadväznosť medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, ktorá sa musí prejavovať v odôvodnení rozhodnutia spôsobom zakotveným v § 157 ods. 2 O. s. p. Ak tento vzťah z odôvodnenia nevyplýva, ide vo svojich dôsledkoch o rozhodnutie nepreskúmateľné

a naplnenie tzv. inej vady konania, ktorá je tiež dovolacím dôvodom podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p.

Žalobca navrhol mimoriadne odvolanie zamietnuť. Vo vyjadrení k nemu uviedol, že žalobca predmet diela nepochybne plnil a podľa zmluvy cenu diela za jednotlivé činnosti žalovanému 2/ vyúčtoval vo výške 90% z ceny, a to čiastkovými faktúrami, ktoré vychádzali z výpočtu celej (100%) ceny diela za jednotlivé práce. Tým, že žalovaný takto vyúčtovanú cenu prác žalobcovi bez námietok uhradil možno vyvodiť, že žalovaný 2/ cenu diela nespochybňoval a nenamietal aj rozpor zo zmluvnými podmienkami tvorby ceny uvedenými v článku III. zmluvy o dielo. Po tom, čo bolo dielo dňa 15. augusta 1997 žalovaným písomne prevzaté s tým, že je bez závad a s kompletnou dokumentáciou ku kolaudácii (č. 1. 60 spisu), Žalobcovi ako dodávateľovi v zmysle zmluvy o dielo splnením predmetu diela vzniklo právo na zaplatenie aj 10% ceny diela. Preto dôvodne vyúčtoval zostávajúcich 10% ceny. Žalobca postupoval pri zostavovaní jednotlivých cien za dielo, fakturovaných žalovanému presne podľa zmluvných podmienok dojednaných v zmluve o dielo a nedopustil sa žiadneho konania, ktorým by upravoval ceny za dielo iným spôsobom ako bolo dojednané v zmluve. Preto sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu. Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie, súd prvého stupňa sa dostatočne vyjadril k všetkým sporným bodom, a keďže obaja znalci dospeli k zhodným záverom, nemal dôvod pochybovať o ich správnosti.

Žalovaný 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozhodnutiami súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho bol porušený zákon, preto navrhol, aby dovolací súd mimoriadnemu dovolaniu vyhovel a napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žalovaný 1/ sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 4 O. s. p.), po zistení, že boli splnené podmienky na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e O. s. p., vec preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) v napadnutom rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

Vykonaním diela vzniká objednávateľovi povinnosť zaplatiť zhotoviteľovi cenu za zhotovenie. Zo zmluvy o dielo, ktorú uzavreli účastníci je zrejmé, že prejavili vôľu v zmluve dohodnúť cenu. Ustanovenie § 536 ods. 3 a § 546 ods. 1 Obch. zák. predpokladá, že účastníci sa dohodnú na konkrétnou sumou určenej cene (pevnej cene), alebo sa dohodnú na spôsobe, aký sa cena určí. V prejednávanej veci, vzhľadom na procesnú obranu žalovaných, bolo nevyhnutné urobiť predovšetkým záver o tom, akým z uvedených spôsobov bola cena dohodnutá (určená). Od takéhoto záveru záležalo aké skutočnosti majú byť predmetom dokazovania, najmä, či a aké skutočnosti majú byť podrobené znaleckému skúmaniu.

V zmluve o dielo uzavretej 12. marca 1996 a označenej číslom 127 – 95/001 (ďalej len Zmluva) v čl. III/1 sa uvádza, že cena diela je stanovená dohodou, ako pevná cena odsúhlasená na základe cenovej ponuky. Nasleduje nedokončená veta (tretia veta), ktorej dokončením zrejme malo byť uvedenie konkrétne vyčíslenie dohodnutej ceny. Vo vyhotovení kópie predloženej žalobcom a založenej v spise na č. 1. a nasl. vyčíslenie chýba. Naproti tomu na fotokópii predloženej žalovanými (č. 1. 129 a nasl.) je uvedená dohodnutá cena 5 298 435,-- Sk (rukou napísaná). Ak sa účastníci na takejto cene, ako pevnej, dohodli, sú žalovaní povinní uvedenú cenu zaplatiť. V takom prípade nie je dôvod znalecky skúmať, či je takto dohodnutá cena, alebo cenová ponuka v súlade s cenníkom.

Z obsahu spisu sa však zatiaľ nedá zistiť, či sa účastníci skutočne na uvedenej cene dohodli a dohodu o nej potvrdili aj podpisom zmluvy. V spise nie je založený originál Zmluvy, súdy nezistovali, aké znenie Zmluvy účastníci podpísali (najmä či bola v podpísanej zmluve konkrétna cena uvedená), prečo majú založené fotokópie rôzne znenie, prípadne ktoré znenie je autentické. Zástupkyňa žalovaných na pojednávaní 10. septembra 2001 uviedla, že cena bola zmluve určená ako pevná, zároveň však uviedla, že k faktúram mali byť pripojené cenové ponuky, bez vysvetlenia načo bolo potrebné po vykonaní prác predkladať cenové ponuky, ak boli podkladom pre uzavretie zmluvy. Zástupca žalobcu na rovnakom pojednávaní uviedol, že cena bola určená pevnou sumou, i keď nebola uvedená priamo v zmluve, ale vyplývala z cenových ponúk. B., konateľ žalovaného 1/, vypovedajúc ako svedok uviedol, že v čase podpisu zmluvy nebolo možné presne určiť cenu diela.

V spojení s už uvedenými ustanoveniami Zmluvy je nejasný zmysel nasledujúcej vety, v ktorej sa uvádza, že „cenové ponuky budú vyhotovené tak, že práce a montážne práce budú ocenené podľa zoznamu orientačných cien ...“. Ak podľa predchádzajúcich ustanovení cena bola stanovená na základe cenovej ponuky a podľa poslednej vety čl. III/1 je cenová ponuka nedeliteľnou súčasťou *tejto* zmluvy, znamená to, že cenová ponuka, ktorá bola podkladom pre stanovenie ceny, existovala a bola odsúhlasená už v čase uzavretia zmluvy. Nie je jasné, aké ďalšie práce sa majú po uzavretí zmluvy v budúcnosti oceňovať a aké ponuky sa majú vyhotovovať, ani ako to prípadne môže ovplyvniť už dohodnutú cenu diela.

O pevne stanovenú cenu diela by však išlo aj vtedy, ak by konkrétna suma nebola priamo v zmluve uvedená. Za predpokladu, že v čase podpisu bola vypracovaná cenová ponuka a pred podpisom zmluvy bola k dispozícii aj pre objednávateľa, bola pevná cena v zmluve dohodnutá s odkazom na cenovú ponuku, ak z nej cena skutočne vyplýva. Z obsahu spisu však nie je zrejmý priebeh uzatvárania zmluvy, čo mali účastníci k dispozícii, čo žalobca ako ponuku žalovanému pri uzatváraní zmluvy poskytol, či to boli doklady, ktoré sú vo fotokópii založené v spise v obale na č. 1. 125-224 (do spisu ich založili žalovaný), prípadne, kde je ich originál. Súčet cien na dokladoch v uvedenom obale, označených ako príloha k ZOD 127-95/001, predstavuje sumu, uvedenú ako cenu diela na žalovanými predloženej fotokópii Zmluvy (5 298 435,-- Sk bez 6% DPH). Pri splnení uvedených predpokladov by bol objednávateľ povinný takto dohodnutú cenu zaplatiť. Ani v tomto prípade nie je dôvod znalecky skúmať, či je takáto cenová ponuka v súlade s cenníkom. Ak uvedené podmienky splnené nebudú, treba považovať dojednania o cene v zmluve za dohodu o spôsobe určenia ceny. Len v takom prípade je namieste znalecké určenie ceny zhotoveného a odovzdaného diela podľa v Zmluve dohodnutej metodiky.

Uvedené výhrady sa nevzťahujú na dielo dodané na základe dodatku č. 1 a č. 2. V týchto dodatkoch je celkom jednoznačne uvedený ich predmet a dohodnutá cena 4 270 494,70 Sk a 2 732 675,30 Sk v dodatku č. 1 a 3 445 260,-- Sk a 13 923 874,-- Sk v dodatku č. 2. Ide nepochybne o pevne dohodnutú cenu diela, ktorú sú žalovaní povinní zaplatiť, takže bez ohľadu na to, aký bude skutkový záver o spôsobe určenia ceny diela v pôvodnej (základnej) Zmluve, nebude to mať vplyv na cenu dohodnutú v dodatkoch a nebude treba ich znalecké posúdenie.

Pred zadovážením dostatočných skutkových pokladov pre záver o tom, aká bola dohoda účastníkov o cene diela alebo o spôsobe jej určenia, bolo znalecké dokazovanie predčasné, pretože až z uvedeného záveru môže vyplynúť prípadná potreba znaleckého skúmania a jeho predmetu. Dovolací súd sa stotožňuje s výhradami dovolateľa k forme a obsahu znaleckých posudkov podaných v konaní.

Pokiaľ ide o posudok Ing. C. odpovedal v ňom na súdom uloženú otázku, či je cenová ponuka stanovená v súlade s cenníkom O.. Ako už bolo uvedené, znalecké skúmanie bolo namieste, len ak nebola zmluvne dohodnutá pevná cena, ale len spôsob stanovenia ceny. V takom prípade nemá byť predmetom znaleckého skúmania správnosť stanovenia cenovej ponuky, ale správnosť žalobcom vyfakturovanej ceny diela, teda ocenenie skutočne vykonaného diela.

I keď má znalecké dokazovanie špecifický charakter a zvláštne postavenie medzi dôkaznými prostriedkami, zostáva jedným z možných dôkazov. Tak, ako ostatné dôkazy, i znalecký posudok musí súd podrobiť hodnoteniu. Posudok preto musí v sebe spojiť vysokú odbornosť so zrozumiteľnosťou slovného vyjadrenia záverov a postupu, akým k nemu dospel, aby súd, prípadne iný orgán, pre ktorý je posudok určený, bol schopný pochopiť jeho dôkazný význam, aj keď sám nemá odborné vedomosti. Ak sa uvedené zásady nedodržia, prestáva byť rozsudok, či iné rozhodnutie, výsledkom rozhodovania súdu (sudcu), ale ide o „znalecké rozhodnutie“, kde súd len deklaruje za svoj záver niekoho iného. Posudok nezodpovedá uvedeným požiadavkám. Znalec v posudku bližšie uvádza len výpočet tej časti ponuky, ktorá bola nesprávne stanovená. Inak len v odpovedi na položenú otázku uvádza, že cena, stanovená v ponuke, zodpovedá cenníku bez toho, aby v posudku podrobnejšie vysvetlil metodiku a spôsob, ako k záveru dospel a uviedol vlastný výpočet. Cenu nosného materiálu neurčoval vôbec, len zopakoval znenie čl. III/1 v časti týkajúcej sa nosného materiálu s tým, že pre porovnanie je potrebné predložiť dodávateľské faktúry materiálu, ktorý bol použitý. Zo spisu nie je zrejmé, akú funkciu má plniť posudok Ing. V.. Keďže jemu položená základná otázka sa líšila od otázky položenej znalci Ing. C., nemohol mať funkciu kontrolného posudku. Posudok Ing. V. má rovnaké nedostatky ako posudok Ing. C. Navyše jeho posudok okrem vymenovania predpisov, platných pre posudzovaný prípad, v rozpore s § 19 ods. 1

vyhl. č. 263/1996 Z. z., obsahuje len odpovede na otázky, pričom ani v nich neodpovedá na položené otázky s odôvodnením, že cena je určená zaplatením, preto nie je dôvod na skúmanie a overovanie jednotlivých položiek. Podstatou tejto odpovede je právne a nie odborné hodnotenie predmetu skúmania. Takto spracovaný posudok ani po jeho doplnení dvomi dodatkami nemohol byť podkladom pre rozhodnutie súdu.

Záveru dovolacieho súdu o spôsobe dohodnutia ceny za zhotovenie diela sa nevzťahujú na nosný materiál pre montážne práce. Podľa Zmluvy mala byť jeho cenou, účtovanou pre žalovaného, cena účtovaná dodávateľom tohto materiálu (zrejme žalobcovho subdodávateľa) bez prirážky za obstaranie. Z uvedeného je zrejmé, že nebola dohodnutá pevná cena, ale spôsob stanovenia ceny. Žalovaní namietali správnosť účtovania tejto ceny, najmä tvrdili, že žalobca im účtoval aj cenu za obstaranie. Znalec Ing. V. bez akéhokoľvek bližšieho vysvetlenia na otázku odpovedal, že žalobca prirážku za obstarávanie neúčtoval, čo je zistiteľné z faktúr. K doplnku posudku je pripojených množstvo faktúr vo fotokópii, bez bližšieho vysvetlenia však súd z nich nemôže zistiť, či sú to skutočne faktúry za dodanie predpokladaného materiálu, ani do ktorých faktúr pre žalovaných bola ich cena zahrnutá. V tomto smere musí potrebné vysvetlenie podať predovšetkým žalobca a označiť príslušné faktúry, aby sa dalo zistiť, či je v nich zahrnutá len cena, fakturovaná subdodávateľmi alebo aj prirážka. Na druhej strane však žalovaní musia bližšie svoje námietky špecifikovať a uviesť, ktoré zo žalobcom označených faktúr nesprávne prevzali cenu dodaného nosného materiálu alebo nesprávne účtovali aj prirážku za obstaranie.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu vychádza z nedostatočne a nesprávne zisteného skutkového stavu. Konanie súdov na oboch stupňoch bolo postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Bola tým daná dôvodnosť mimoriadneho dovolania podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. Dovolací súd preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, aj rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 243i ods. 2, v spojení s § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2010

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu